

Σύγχρονοι γονείς που μεγαλώνουν... μαζί με τα παιδιά τους

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

στη ΣΑΝΤΡΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗ

«Εχω πολλά χρόνια ν' ακούσω την έκφραση «Ο Γιώργος είναι γεροντοπαλικάρο». Γιατί άραγε; Θα μου πείτε, η σύγχρονη κοινωνία είναι πιο ανεκτική, πιο ανοιχτόμυαλη απέναντι στα θέματα του γάμου και της δημιουργίας οικογένειας, έχει ξεπεράσει τις παραδοσιακές προκαταλήψεις, αναγνωρίζει και σέβεται τη δυνατότητα της προσωπικής επιλογής και στάσης κ.ο.κ. Όμως, η σύγχρονη ανοιχτόμυαλη κοινωνία εξακολουθεί να χρησιμοποιεί τον χαρακτηρισμό «γεροντοκόρη» για μια γυναίκα, όπως και ανάλογους μειωτικούς χαρακτηρισμούς. Γιατί άραγε; Τι συμβαίνει ειδικά με τα αγοράκια, ώστε να έχουν το προνόμιο να παραμένουν αγοράκια και στα 50 τους;»

Το βιβλίο του ψυχιάτρου Κώστα Γκοτζαμάνη «Μεγαλώνοντας (με) το παιδί μου», που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη, είναι ένας από τους πιο χιουμοριστικούς, εύληπτους και ουσιαστικούς οδηγούς επιβίωσης για οικογένειες που διαβάζω αυτή την περίοδο. Μια καταγγελία, που όμως με αγάπη ενθαρρύνει τη σύγχρονη ελληνική κοινωνία (το βλέμμα του Γκοτζαμάνη είναι δικαίως στραμμένο στη «ζημιά» που έχουν προκαλέσει οι Ελληνίδες μητέρες στους γιους τους!) να αλλάξει τις προτεραιότητες και τη στάση της σε σχέση με την ανατροφή και την εκπαίδευση των παιδιών.

Κατ' αρχάς ο τίτλος... «Μεγαλώνοντας (με) το παιδί μου» αντί για το σκέτο «μεγαλώνοντας το παιδί μου». Πόσοι γονείς δεν έχουμε νιώσει την αναγκαιότητα αυτής της παρένθεσης, πόσο τεράστια η διαφορά. Ο Κώστας Γκοτζαμάνης, ο οποίος διευθύνει το επιστημονικό θερα-

Σκηνή από την ταινία του Αλεξάντερ Πέιν «Νεμπράσκα», όπου σε πρώτο πλάνο βρίσκεται η σχέση πατέρα και γιου.

πειτικό κέντρο «Τόπος Ψυχοθεραπείας», έχει αφοσιωθεί στον στόχο, όπως λέει και ο ίδιος, «να σταθεί δίπλα στους γονείς που θέλουν να μεγαλώσουν ελεύθερα παιδιά».

Τι κάναμε παλιά

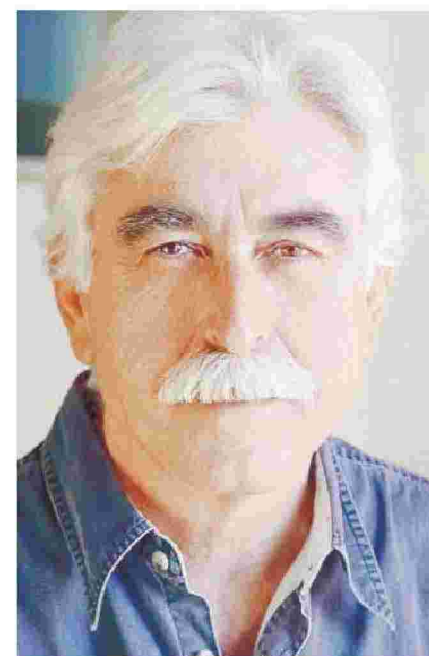
«Ο παραδοσιακός γονιός είχε έναν απολύτως καθορισμένο ρόλο που του είχε αναθέσει η κοινότητα στην οποία ανήκε. Η κοινότητα ήταν αυτή που τον είχε εξοπλίσει με ένα σύνολο έτοιμων απαντήσεων σε σχέση με το τι είναι σωστό και τι λάθος στην ανατροφή των παι-

διών του και επιπλέον ασκούσε μια αποτελεσματική εποπτεία στην εκπλήρωση του ρόλου του», μου λέει ο Κώστας Γκοτζαμάνης όταν τον ρωτώ για τη διαφορά του πώς μεγαλώνουν σήμερα τα παιδιά σε σχέση με παλιά. «Ο σύγχρονος γονιός ζει σε μια κοινωνία που αλλάζει διαρκώς, οπότε δεν διαθέτει την πολυτέλεια των έτοιμων απαντήσεων και της διαρκούς υποστήριξης της κοινότητας. Είναι υποχρεωμένος να ασκηθεί σε νέες δεξιότητες, να μάθει να συζητάει με τον εαυτό του, να μάθει να συζητάει και να

συνεργάζεται με τα παιδιά του και κυρίως με τον άλλο γονιό. Με άλλα λόγια, ο σύγχρονος γονιός δεν μπορεί να μεγαλώνει τα παιδιά του αν δεν δουλεύει με τον εαυτό του, αν δεν μεγαλώνει και ο ίδιος».

Ο Κώστας Γκοτζαμάνης στο βιβλίο αλλά και στη συζήτησή του μιλάει για τις κρίσεις ως μόνιμο πλέον χαρακτηριστικό της κοινωνίας. Ποια είναι η άποψή του για την κρίση στην ελληνική κοινωνία και οικογένεια;

«Οι κρίσεις στην κοινωνία τροφοδοτούν με προβλήματα την οι-

Ο ψυχίατρος και συγγραφέας Κώστας Γκοτζαμάνης.

Ο Κώστας Γκοτζαμάνης ερευνά τις νέες δεξιότητες που χρειάζονται, το να μάθουν να συζητούν με τον εαυτό τους και τα παιδιά τους.

κογένεια κι αυτά με τη σειρά τους επιτείνουν τις κοινωνικές κρίσεις», απαντάει χαρακτηριστικά και προσθέτει πως «αν ενδιαφερόμαστε αυθεντικά για την αντιμετώπιση αυτής της διπλής κρίσης, χρειάζεται να μάθουμε να διαχειριζόμαστε τις κρίσεις ως κοινωνία και ως πρόσωπα, να μάθουμε να συζητούμε με νηφαλιότητα για όλα αυτά που μπορούμε να διορθώσουμε, ώστε η οικογένεια να μπορεί να μεγαλώνει

παιδιά που θα γίνουν ευχαριστιμένοι και δημιουργικοί άνθρωποι».

Στο τέλος του βιβλίου ο Κώστας Γκοτζαμάνης καταθέτει μια αληθινή ιστορία, αυτή του Ηλία, της Ανδρομάχης και του Κυριάκου. Ο Ηλίας είναι ένας σύγχρονος και επαρκής πατέρας και ο συγγραφέας εξηγεί αναλυτικά το γιατί όπως και τους λόγους για τους οποίους δεν μπορεί να εισαι κάθε μέρα καλός πατέρας, αφού αυτό είναι κάτι που παλεύεις και κερδίζεις κάθε μέρα. Όταν του ζήτησα να μου περιγράψει το νέο μοντέλο οικογένειας που ονειρεύεται, μου μίλησε μεταξύ άλλων για την επιθυμία του να δει «έναν πιο ενεργό πατέρα, που θα κινηθεί με αποφασιστικότητα προς το εσωτερικό της οικογένειας, σε μια νέα θέση, που θα χαρακτηρίζεται από την άμεση και στενή σχέση με τα παιδιά του και από τον ισότιμο διάλογο και μια νέου τύπου συνεργασία με τη μητέρα».

Και άλλο σχολείο

Επιπλέον, ο Κώστας Γκοτζαμάνης τονίζει πως θα ήθελε «μια πιο ανοιχτή οικογένεια, που θα συμμετέχει σε δίκτυα αλληλεγγύης και συνεργασίας με άλλες οικογένειες και από την πλευρά της κοινωνίας ένα άλλο σχολείο, ένα άλλο εκπαιδευτικό σύστημα, που θα μπορεί να προσφέρει περισσότερη χαρά στα παιδιά και δυνατότητες εκπαίδευσης στους γονείς».

Αλήθειες, μύθοι που καταρρέουν, γονείς που αρχίζουν να δουλεύουν με τον εαυτό τους και να ωριμάζουν μαζί με τα παιδιά τους. Φανταστείτε τη μέρα που ένα παιδί θα μπορεί να ανταποδίδει την αγάπη και τον σεβασμό που του χάρισε ο γονιός του λέγοντάς του μια τόσο απλή φράση όπως «είσαι πάντα δίπλα, ποτέ απέναντι, ξέρεις ν' αγαπάς»...